

РЕШЕНИЕ

№ 23003

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Мargarита Немска**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4010** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Ц. Л. чрез адв.Г. Н. САК и адв.М. М. от ВТАК, срещу решение №1118 от 01.03.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав, по н. а. х. дело № 7724/2023г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 698598-F698606/05.04.23 г., издадено от директор ТД на НАП С.-град, с което на "ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ" ЕАД е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 17 568. 17 лв. за нарушение на чл. 176в ал. 5, т. 3 ЗДДС вр. чл. 176в ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 ЗДДС.

В жалбата се иска се отмяна на решението и на потвърденото с него НП. В жалбата се излагат подробни доводи, че СРС е постановил неправилно решение, в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения в хода на съдебното производство, което моли да бъде отменено. Твърди се, че съдът не е изяснил всички факти и обстоятелства по делото, както и че не е извършил пълен и всестранен анализ на показанията, депозиращи от допуснатите свидетели. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

На 6.06.2024г. е подадена молба от „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Ц. Л. чрез адв.Г. Н. САК и адв.М. М. от ВТАК за оттегляне на подадената жалба , като изрично е посочено „поради изрично желание на настоящото производство на „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД. Към молбата за оттегляне на жалбата не е придружена с доказателства , относно упълномощаването им от изпълнителния директор на дружеството. С определение от 14.06.2024г., съдът е задължил касатора да представи удостоверение за актуално удостоверение на „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД , както и молбата за оттегляне да бъде преподписана от настоящия изпълнителен директор и да бъде предоставено надлежно пълномощно , за изрично упълномощаване на адв. Н. и адв.М. за оттегляне на касационната жалба срещу решение №1118 от 01.03.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав, по н. а. х. дело № 7724/2023г.

Определението на съда е връчено на „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] чрез адв.Г. Н. САК и адв.М. М. от ВТАК на 24.06.2024г. До 11.10.2024г. дадените в определението указания не са изпълнени.

В жалбата се излагат подробни доводи, че СРС е постановил неправилно решение, в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения в хода на съдебното производство, което моли да бъде отменено. Твърди се, че съдът не е изяснил всички факти и обстоятелства по делото, както и че не е извършил пълен и всестранен анализ на показанията, депозираните от допуснатите свидетели. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба директорът на ТД на НАП С., редовно призован, се представлява от началник отдел „обжалване“ при ТД на НАП П. Г. . Той излага становище, че касационната жалба е неоснователна и моли обжалваното решение на СРС да бъде потвърдено като правилно и иска от съда да го остави в сила. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура счита , че производството следва да се прекрати .

Административен съд София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Съдът счита , че оттеглянето на касационната жалба не е редовно поради липса на изрично упълномощаване от настоящия изпълнителен директор на дружеството „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД. В дадения от съда срок указанията за представяне на доказателства , удостоверяващи волята на настоящия изпълнителен директор за оттегляне на жалбата не бяха изпълнени , което води до извод за липса на надлежно оттегляне на подадената касационна жалба. Съдът приема, че не е налице надлежно оттегляне на подадената касационна жалба и същата следва да бъде разгледана .

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните съображения:

С решение №1118 от 01.03.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав, по н. а. х. дело № 7724/2023г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 698598-F698606/05.04.23 г., издадено от директор ТД на НАП С.-град, с което на "ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ" ЕАД е наложено административно

наказание "имуществена санкция" в размер на 17 568. 17 лв. за нарушение на чл. 176в ал. 5, т. 3 ЗДДС вр. чл. 176в ал. 2 вр. ал. 1, т. 3 ЗДДС.

Районният съд е установил фактическата обстановка, така както е инкорпорирана в АУАН и НП, а именно, че на 08.03.2023 г. св. Д. Б. съставил АУАН на "ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ" ЕАД, за това че в хода на извършена проверка по документи на дружеството констатира нарушение на чл. 176 в ал. 5, т. 3 ЗДДС. В хода на проверката свидетелката констатира, че дружеството е получило течни горива, освободени за потребление по чл. 20, ал. 2, т. 1 ЗДДС, с обща стойност на данъчните им основи над 25 000 лв. – газьол с код КН 27102011, попадащи в приложение № 35 от ППЗДДС. На 09.12.2022 г. дружеството получило доставка на дизелово моторно гориво, за която били издадени документи Фактури, издадени от "ДИНО ЕНЕРДЖИ" ЕООД с предмет на доставка дизелово моторно гориво В 6/12 003 л/ данъчна основа 27 726. 93 лв., ДДС 5 545. 39 лв.. Свидетелката приела, че дружеството е следвало да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или безусловна и неотменима банкова гаранция за срок една година пред ТД НАП в тридневен срок преди освобождаване на течните горива. Свидетелката констатира, че това не е сторено до 06.12.2022 г., както и, че освобождаването от това задължение предполага вписване в регистъра по ал. 15. Констатира, че дружеството е подало заявлението за вписване в регистъра на 23.01.2023 г. Приела, че нарушението е извършено на 07.12.2022 г. и посочила да е установила нарушението на 05.01.2023 г. – датата на предоставяне на процесната фактура. На 08.03.2023 г. съставила АУАН. Актът бил връчен на представител на дружеството. Постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, било съставено и процесното наказателно постановление, с което на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 17 568. 17 лв.

Горната фактическа обстановка съдът установил по несъмнен и категоричен начин след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства и въз основа на показанията на разпитаните свидетели, които съдът кредитирал с доверие като обективни, логични, непротиворечиви, взаимно допълващи се и възпроизвеждащи преки и непосредствени впечатления относно релевантните за делото факти.

При така установеното от фактическа страна, районният съд не установил допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП, а по същество приел, че обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от лица в кръга на тяхната компетентност и правомощия. Съдът заключил, че събраните доказателства установяват напълно приетата от АНО фактическа обстановка, правилно е приложил съответната санкционна норма. Съдът приел, че извършеното от дружеството административно нарушение не представлява маловажен случай, както и, че наложеното административно наказание, макар и под предвидения в закона минимум не може да води до отмяна на наказателното постановление или до изменение в санкционната му част. С горните мотиви СРС потвърлил обжалваното пред него НП.

Настоящата касационна инстанция, след извършена проверка на оспореното решение, не констатира допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, нито противоречие с материалноправни разпоредби при постановяването му.

Въззивият съд е събрал по надлежния ред допустими и относими доказателства, установяващи правнорелевантните за случая факти и обстоятелства. Извършил е

задълбочен и цялостен анализ на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, като ги е обсъдил както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Не се споделят доводите на касатора относно събирането на доказателствата и неправилно ценене на приобщените такива. Съдът по свой почин е разпитал св. Д. . Тя категорично е посочила , че е установила нарушението на 5.01.2023г. – датата на предоставяне на издадени от "ДИНО ЕНЕРДЖИ" ЕООД с предмет на доставка дизелово моторно гориво В 6/12 003 л/ данъчна основа 27 726. 93 лв., ДДС 5 545. 39 лв..

СРС пълно и точно е възприел фактическата обстановка по спора, която изцяло се споделя от настоящия касационен състав. С оглед направените по делото фактически констатации съдът е формулирал напълно обосновани и съответни на закона правни изводи за установеност и безспорна доказаност на нарушението въведеното административно нарушение на разпоредбата на чл. 176в ал. 5, т. 3 ЗДДС предполага осъществено бездействие от страна на субекта на отговорността при дължимо активно поведение. Разпоредбата на чл. 176в, ал. 1, т. 1 ЗДДС регламентира задължение за всяко данъчно задължено лице да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, когато за текущия данъчен период: извърши облагаеми доставки на течни горива със ставка на данъка 20 на сто и с обща стойност на данъчните им основи над 25 000 лв. Срокът за изпълнение на посоченото задължение е определен в ал. 5, т. 1 от същата норма: обезпечението по ал. 1 се предоставя в 7-дневен срок преди датата на: възникване на данъчното събитие на доставката, е чиято данъчна основа се надвишават 25 000 лв. Въз основа на приетите по делото гласни и писмени доказателства въззивният съд е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил нарушение по чл. 176в, ал. 1, т. 1 ЗДДС. По несъмнен начин е установено, че дружеството е извършило облагаеми доставки. Безспорно установено е от доказателствената съвкупност, че дружеството – жалбоподател видно от кредитираната фактура е получило течни горива, освободени за потребление по чл. 20, ал. 2, т. 1 ЗДДС, предназначени за собствено потребление, а именно дизелово гориво с данъчна основа 27 726. 93 лв. и ДДС в пълен размер на 5 545. 39 лв., с надвишен праг от 25 000 лв. данъчна основа и за данъчния период декември 2022 г. е следвало да предостави обезпечение в размер на 17 568. 17 лв.. Дружеството не е сторило това и на 07.12.2022 г. – денят, следващ деня за предоставяне на обезпечение е осъществило конкретното административно нарушение.

Неоснователни са доводите на касатора за липса на осъществено нарушение, тъй като извършените от него доставки били безвъзмездни. Изложените в тази насока мотиви от въззивния съд изцяло се споделят от настоящия касационен състав и съгласно чл. 221, ал.2 АПК същите не следва да се повтарят. За да бъде адресат на задължението, регламентирано с чл. 176 в, ал. 1, т. 1 ЗДДС, е необходимо задълженото лице да е осъществило облагаеми доставки на горива с определен размер на дънчните основи, а дали тези доставки са безвъзмездни или с тях се реализира печалба са изцяло ирелевантни обстоятелства.

Процесното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Нарушението е формално, на просто извършване и за осъществяването му не е необходимо настъпване на вреди. Същевременно деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид. Не се

установява и наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства. Неизпълнението на задължението разкрива реална опасност от засягане на фиска, съответно на обществения интерес, с оглед вида на отношенията, които ЗДДС регламентира.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Оспореното в настоящото производство съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното в съдебно заседание искане за присъждане на разноси в полза на ответника, такива му се следват. Съобразно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като съобразно ал. 5 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл. 27е от Наредбата за правната помощ, приета на основание чл. 37 от ЗПП, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В случая се следва максимален размер, предвиден в разпоредбата, с оглед правната и фактическа сложност на делото и участието и извършени процесуални действия в две съдебни заседания. Разноските се присъждат в полза на НАП - учреждението, към което е органът, издал акта, по аргумент на чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 във вр. с § 1, т. 6 от ДР на АПК, вр. чл. 2, ал. 2 от Закона за Националната агенция за приходите.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1118 от 01.03.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав, по н. а. х. дело № 7724/2023г.

ОСЪЖДА „ЕЛ БИ БУЛГАРИКУМ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите, сумата от 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.